

II. ឃៈ បិស័យត៍

បុព្វហេតុ ក្នុងកថាវត្ថុ : ៩០១

ປະສົກສີ ວິໄນ : ກາພ

มีแพะขานา
จนถึงกาลา
จึงตรงเข้าไป
ขอตาฤๅษี

โอรชนดิรณ
ของตาฤๅษี
ทราบไหวทันที
ได้ช่วยรักษา

ฤๅมิสงสาร
ซาเพราะดีได้
เดินได้แค่ส่วนค่อง
ขอฝากชีวา

โถมอ่ามก้นไต
หายไวก็มตา
ร่องไวนักหนา
เป็นซ้ำรับใช้

แพะหาผลไม้
ซึ่งสาธิตช่วยอธิบาย
คอยปรนนิบัติ
ถวายรักใคร่

มาให้ถวาย
ทุกวันไม่
วิหิตเอาใจ
เพราะนิยมนิย

อยู่มาวันหนึ่ง
มีเรื่องในวัง
เรื่องมีอยู่ว่า
ของเจ้าธานี

ใครปรานยักยักได้
บอกข่าวเล่าเรื่อง
แพรวโมบอาสา
จึงรีบกลับไ้

กลองหึ่งตีดัง
ร้องปาวยิ่งมี
ชิตานารี
มียักษ์ลักไป
จะได้พรของเมือง
แพรวรู้เร็วไว
บอกว่าเต็มใจ
บอกตาฤทธิ

ฤๅมีดีใจ
ของมิฤๅหิ์เศษ
แพะน้อยกราบกัน
บัลลังก์น้อยคราวนี้

ไว้เชือกวิเศษ
วิเศษเหลือที่
ขึ้นขององค์
เห็นกับบรรลัษ

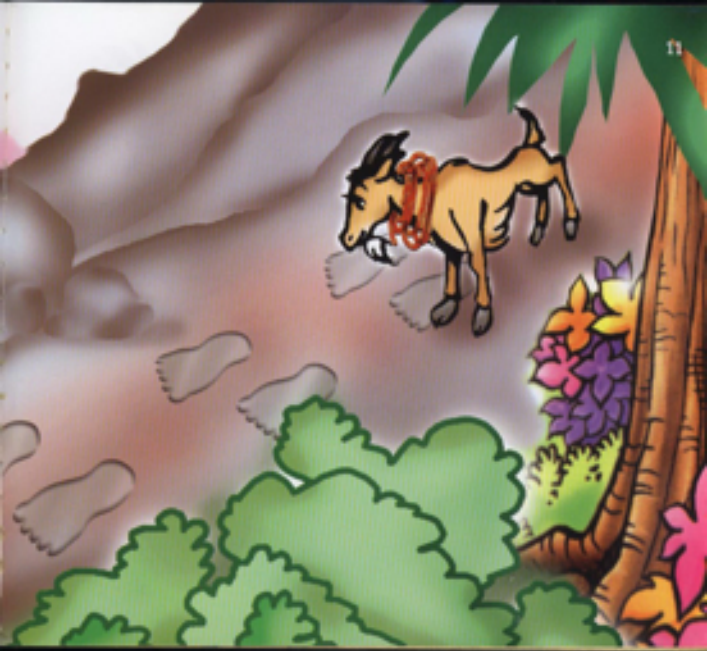
ต้นต้นเตินเภา

มาถึงยังที่
เห็นเมฆเฝ้าอยู่
รอยเท้าจำได้

ครบเจ็ดราตรี

ยักขาอาศัย
เพราะรู้ทันใด
รอยใหญ่กว่า

ค่อยขยับเบาเบา

เดินยักยักตัวต่ำ

เสียงดังเหวืออาน

แพะเหยียบเชือกงู

เข้าไปในถ้ำ

นอนคว่ำหน้าอยู่

ยักยักกรนจนวกงู

บูชาฤๅษี

เหยี่ยวงเงือกมัดกาย
 ร้องขอชีวิต
 ขอให้คำมัน
 ป่าพญาคือนก

ยักษ์ร้ายถึงท่า
 ว่าจะทำดี
 ตั้งแต่วันนี้
 ให้มีพิธีกรรม

แพะน้อยยกโทษ

แก้ตัวปล่อยหมา

ยกโทษมือไหว้

แก้ตัวแพะจึงล่า

ไม่ไกรรชเข้าล่า

เลิกล่าหมาป่ากรรม

พาไปโน้ต

ชิตาเข้าเมือง

เจ้าเมืองดีใจ

จัดการเสวีกศวัน
เสวีกงานอันโต
แพะไม่รีบเรื่อง

ได้ชีวิตคืน

ถึงวันเลิกละเรื่อง
ให้แพะครองเมือง
ครองเมืองราชา

บอกว่าเป็นผีเสื้อ
ขอเพียงเห็นใจ
พร้อมทั้งเพื่อนยักษ์
เจ้าเมืองจึงว่า

ข้อขัดแย้งใหญ่
เลี้ยงไว้เกิดกบฏ
จักขอเป็นข้า
เรานี้ยินดี

แพะว่าฤๅษี

ขอทำนบารุณย์

ไปสร้างศาลา

ไว้พักผ่อนอยู่ดี

ผู้มีพระคุณ

ช่วยฝึกฝึกที

ไว้หาฤๅษี

มีความสุขกาย

เจ้าเมืองซึ่งใจ
เมื่อเห็นมากมี
จึงโปรดประทาน
ครบถ้วนทุกราย

แพะนิสัยที่
กษัตริย์อุทเทโหหลาย
จัดการมากมาย
สุรสมายกันแอม

